

Un contrast que fa mal d'ulls

El Girona combina la condició de millor local de segona A amb la de pitjor visitant, un llast que necessita superar demà mateix a Santander
Els gironins no feien una arrencada tan productiva a Montilivi des de la temporada de Rubi, fa set anys

“Com més disfrutes és veient les cares dels jugadors l'endemà d'una victòria. Això és el que val la pena.” Juan Carlos Unzué, qüestionat per una arrencada amb dubtes i espessor, haurà tingut menys marge que mai per assaborir el quart triomf seguit a Montilivi. Sense treva, el Girona se'n va avui a Santander per visitar demà el Racing, que el rebrà després d'haver tingut dos dies més de descans. D'excuses, però, no n'hi ha. El Girona és conscient que necessita corregir el desequilibri entre la productivitat com a local i com a visitant, i la recepta no és precisament espalllar la bona feina a Montilivi sinó espavilar-se a camp contrari.

Amb 13 punts de 15 possibles, el Girona presenta el millor balanç de tota la categoria. És la mateixa puntuació que té el Cadis, líder destacat, però amb un gol més. A l'altre extrem, però, hi ha el rendiment a camp contrari, perquè els blanc-i-vermells són els únics que no han fet ni un punt de visitants, demèrit que compartien amb l'Oviedo fins que els asturians van guanyar dimecres a Tenerife. Tot plegat fa que la diferència entre els punts a casa i a fora (+13) pràcticament dobli la del segon equip amb més contrast (+7) de segona A. “És clau tenir bon rendiment a casa. Però sabem que per assolir l'objectiu no ens val només amb ser gairebé inexpugnables a Montilivi. Ara ens toca a fora, començant per Santander”, reconeix Juan Carlos Unzué.

La victòria contra el Deportivo ha permès al Girona atrapar el Numància, que marca la zona de play-off d'ascens, i situar-se a quatre punts de l'Almeria, segon. Si hagués afinat tan sols una mica a fora –quatre derrotes i imatges pobres–, l'equip tindria molt més a l'abast la zona en la qual desitja acabar la temporada. Però la sequera lluny de Montilivi és un llast per a un equip que s'ha tret un pes de sobre a casa, tot i que encara té pendent acabar de convèncer una afició molt exigent i impacient. La sèrie a Montilivi és d'un empat –en l'estrena, contra l'Sporting– i quatre victòries seguides, una arrencada que no era tan productiva des de la temporada 2012/13, amb Rubi a la banqueta. Aquell equip, que va lluitar per l'ascens fins a l'eliminatòria definitiva, va enllaçar sis victòries i assegurar 19 punts dels primers 21 a l'estadi.

A dos puntsLes quatre victòries davant l'afició superen també les que va celebrar l'equip en tota la temporada passada (3). De fet, l'equip és a només dos punts dels 15 amb què va acabar el curs del descens. “No m'agraden les comparacions. Allò era primera i això és segona A, és un altre any i un altre equip”, diu Unzué.

Publicat a:

-L'Esportiu. Girona 05-10-2019, Pàgina 2

Font del document:

<http://www.lesportiudecatalunya.cat/futbolcat/article/1675472-un-contrast-que-fa-mal-d-ulls.html>